

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bzp.
(Hely)

1920. II/2
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

92

Mihalovich Ödön

"1920"

Budapesti Hírlap

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Mihalovich Ödön.

Meleg, bensőséges ünnep színhelye volt ma a Zeneakadémia, Mihalovich Ödönt ünnepezték, a nyugalomba vonuló igazgatót. Nem a szokásos bucsuzással, sablonos formák között, hanem megpecsételve azt a szeretetet, őszinte ragaszkodást sugárzó frigyét, mely egybekapcsolja az ősz poeta laureatust a vezetéke alatt nagyfelfejlődött intézetel és az egész magyar zenekulturával. A Zeneakadémia a legméltóbban rőtta le háláját a mestert iránt: hangversenyt rendezett műveiből. Az ünnep estén megjelentek a tudományos és művészi világ kitünőségei, volt és jelenlegi politikai kapacitások, nagyon sokan a Zeneakadémia régi tanítványai közül és eljöttek Mihalovich barátai és tisztelői is igen nagy számban. A kultuszminisztériumot Pekár Gyula államtitkár, Tóth Lajos helyettes államtitkár, Nagy, Czako és Wlassics báró miniszteri tanácsosok képviselték.

A hangverseny megkezdése előtt Pekár Gyula államtitkár mondott beszédet, a kormány nevében méltatva Mihalovich mulhatatlan érdemeit. Néhány növendékek kitünően fegyverkezett zenekarát vehónappal ezelőtt — mondotta — egy gonosz barbárzette. A hangversenyt lakoma követte a Nemzeti Kaelelnöki székébe és ma egy örökifju ember bucsuzikuszínóban, melynek során számos felköszöntő hangzott el. De Mihalovich Ödön nem szakad el szeretett intézetétől. Lényének legnemesebb része, szelleme, itt marad továbbra is és mutatni fogja az ideálhoz vivő utat. Ebből a szellemből, ebből a lélekből formálódik ki az a szobor, mely majd köbevérsve vagy ércebeöntve fogja hirdetni Mi-

halovich Odön zsenijét. A pálya, melynek zenitjén áll ez a nagy öreg ember, dicsőséggel, babérral ékes. Minden állomása egy jelentős előrelépése a magyar zenekulturának. És Mihalovich sohasem kereste a népszerűséget, patriciusi előkelőséggel és tartózkodással vonult vissza a fórum lármája elől. A mai ünnep nem bucsuzás, hanem alapkövetétel, lerakjuk az alapjait annak a szobornak, mely Mihalovich Ödön érdemeit és az utókor háláját fogja hirdetni.

Pekár Gyula szónoki hűvvel és lendülettel elmondott beszédét gyakran szakította meg viharos helyeslés. Utána az egész terem fölemelkedett helyéről és percekig tombolva éljenezte, tapsolta Mihalovichot, míg végre az államtitkár helyet foglalt páholyában. Az ováció elmúltával, fölhangzott a *Toldi szerelmé*-nek borongós, majd lendületes előjátéka. Azután a poétikus szépségekben gazdag *Holdas éj* című dalt énekelte Reiner Katalin pompásan képzett hangon, igen finom előadásban. Végül következett a c-moll szimfónia, melynek nagy-szerű témái, monumentális arányai, magyaros ritmusai ma is elevenen, frissen hatottak. A tetszés mindegyik létele után kiujult és az emeleti korlát széléhez szőlitotta a mestert, ki boldogan köszönte meg a szeretet spon-tán megnyilvánulását. De kijutott a tapsból Hubay Jenőnek is, a ki az akadémiai hangversenyt lakoma követte a Nemzeti Ka-

Budapesti város házinyomdája 1919.